Dosarul nr. 21rji-94/2025 I instanță
Nr. PIGD 1-24084160-05-21rji-12052025 Judecător Carapirea Veronica

Judecătoria Cimișlia

D E C I Z I E

25 iunie 2025 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud sediul Comrat
în componența:
președintele completului, judecător Mironov Andrei
judecătorii Colev Grigori și Hudoba Valeri

judecând în ordine de recurs, în temeiul art. 447 CPP în lipsa părților, recursurile declarate de către Penitenciarul nr. 3 Leova împotriva încheierii judecătoriei Cimișlia din data de 21 martie 2025, adoptată pe cauza la cererea condamnatului Munteanu Petru împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului afectează drepturile condamnatului garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale,

audiind raportul judecătorului pe fondul cauzei în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate în recurs,

a c o n s t a t a t:

La 29 iulie 2024, condamnatul Munteanu Petru a adresat judecătoriei Cimișlia, sediul central, o plângere împotriva administrației Instituției Penitenciarului nr. 3, referitoare la condiţiile de detenţie care, conform jurisprudenței Curţii Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, cu reducerea pedepsei potrivit prevederilor art. 473^4 alin. (5) din Codul de procedură penală. (f.d.1)

În susținerea plângerii condamnatul a indicat că, condițiile în care a fost deținut sunt inumane, a menționat că se află într-un spațiu izolat în care sunt multe persoane, celula fiind supraaglomerată astfel fiecărei persoane îi revine mai puțin de 4 m^2, în celulă sunt diferite insecte, mâncarea este de o calitate foarte rea, baia

li se permite doar odată pe săptămână, medicina este de o calitate rea, astfel solicită constatarea condițiilor degradante de detenție pentru perioada deținerii acestuia în Penitenciarul nr.13 Chișinău și Penitenciarul nr.3 Leova având statut de condamnat și prevenit.

Prin încheierea judecătoriei Cimișlia din 21 martie 2025 s-a admis plângerea condamnatului Munteanu Petru.

S-a constatat faptul că, condamnatul Munteanu Petru, în perioada 13.03.2024 și până la data soluționării prezentei plângeri 21.03.2025, a fost deținut în Instituțiile Penitenciare din Republica Moldova în total 373 zile detenție în condiții inumane, contrare prevederilor CEDO, în calitate de prevenit și condamnat.

Pentru 370 zile de detenție a condamnatului în condiții inumane, s-a redus pedeapsa cu 74 (șaptezeci și patru) zile, calculându-se 2 zile de reduceri pentru 10 zile de detenție, în conformitate cu prevederile art.473^4 alin. (4) din Codul de procedură penală.

În privința perioadei rămase de 3 zile de detenție, care nu poate fi redusă s-a dispus a fi acordată în calitate de despăgubire condamnatului Munteanu Petru suma de bani în mărime de 3 unități convenționale ce constituie 150 (una sută cinci zeci) lei, și anume o unitate convenționale pentru fiecare zi în care a suferit încălcarea condițiilor de detenție, care urmează a fi încasată din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM.

Încheierea în partea încasării mijloacelor bănești s-a dispus a fi executată în condițiile Codului de executare.

În ordinea art. 473^4 alin. (3) din Codul de procedură penală, s-a obligat administrația Penitenciarului nr.3 Leova să înlăture condițiile precare de detenție, stabilindu-i un termen de 15 zile, după expirarea căruia instituția penitenciară va informa instanța de judecată despre executarea prezentei încheieri. (f.d.41-47)

La 04 aprilie 2025, administrația Penitenciarului nr.3 Leova Vladimir Barcari ne fiind de acord cu încheierea emisă de instanța de fond, a depus recurs nemotivat, iar ***la 16 aprilie 2025*** a depus recurs motivat asupra acesteia, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii emise de prima instanță şi adoptarea unei noi hotărâri prin care plângerea condamnatului să fie respinsă ca neîntemeiată. (f.d.48-49, 53-55)

În motivarea cererii de recurs a invocat că potrivit art. 473^4 alin. (9) din Codul procedură penală, încheierea adoptată în condițiile prezentului articol este executorie imediat, însă poate fi atacată cu recurs la curtea de apel de către părți, în

termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul instanței de fond. În cazul încasării mijloacelor bănești, încheierea instanței de judecată se execută în condițiile prevăzute de Codul de executare.

Potrivit prevederilor art.473[4] alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, la evaluarea condițiilor de detenție, instanţa de judecată dă apreciere atât probelor prezentate de părţi, cât şi rapoartelor instituţiilor naţionale şi internaţionale în domeniu. La evaluarea condiţiilor de detenţie, instanţa de judecată ţine cont de efectele cumulative ale condiţiilor generale raportate la caracteristicile individuale respective ale condamnatului sau ale prevenitului, precum şi de perioada în care condamnatul sau prevenitul a fost deţinut în condiţiile contestate.

Invocă că de fapt, instanţa de fond la examinarea plângerii depusă de deţinut în raport cu materialele prezentate de către administraţia instituţiei penitenciare nr.3 Leova, condiţiile de detenţie sunt constatate doar în cadrul în şedinţei de judecată, la audierea opiniei participanţilor la proces. Chiar dacă la examinarea unor asemenea plângeri, sarcina probaţiunii îi revine autorităţii în custodia căruia se află sau s-a aflat persoana, oricum „*Alegaţiile despre rele tratamente contrare art.3 trebuie să fie bazate pe probe corespunzătoare*".

Susţine că condamnatul invocă faptul că a fost deţinut în condiţii inumane şi degradante care contravin prevederilor art. 3 CEDO, fără a concretiza care anume aspect le consideră o încălcare, adică invocările sale cuprind un caracter general.

În acest context, menționează, că potrivit jurisprudenței CtEDO, (în cauza Luka vs. României din 21.07.2009) se evidenţiază, că art. 6 CEDO implică faptul că deciziile instanţelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părţile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiţiei.

La acest capitol invocă *Hotărârea Mursic vs. Croaţia din 20.10.2016 pct. 76-78* care stipulează că într-adevăr spaţiul de detenţie al persoanei nu trebuie să fie mai mic de 4 m^2 şi în cazul în care este mai mic se creează o prezumție puternică despre încălcarea art. CEDO faţă de condamnat. Prezumţia absolută de încălcare a art. 3 CEDO nu poate fi infirmată în mod normal decât dacă toţi factorii de mai jos sunt reuniţi:

1) reducerile ale spaţiului personal în raport cu minimul recomandat de 3 m2 sunt scurte, ocazionale şi minore;

2) ele sunt însoţite de o libertate de mişcare suficientă în afara camerei şi de activităţi în afara camerei adecvate;

3) reclamantul este încarcerat într-o instituţie care oferă în general, condiţii de detenţie decente şi nu este supus la alte elemente care ar putea fi considerate circumstanţe agravante ale unor condiţii de detenţie precare" (cauza Mursic c. Croaţia).

Relevă că celulele, inclusiv şi mobilierul trebuie să fie într-o stare decentă de reparare şi ar trebui depuse toate eforturile pentru a menţine zonele de locuit curate şi igienice. Orice infectare cu paraziţi trebuie să fie abordată viguros, deţinuţii trebuie să primească produsele de igiena personală şi de curăţenie.

Toate locuinţele pentru deţinuţi (cât celule cu ocupare unică, atât şi cele cu multiplă) trebuie să aibă acces la lumina naturală, precum şi la iluminatul artificial care să fie suficient pentru citire.

În mod egal trebuie să existe o ventilare suficientă pentru a asigura reînnoirea constantă a aerului în interiorul celulei. Plasarea geamurilor trebuie să permită circularea aerului proaspăt, indiferent dacă există sau nu ventilare artificială. Celulele trebuie să fie încălzite în mod adecvat.

Fiecare deţinut trebuie şi are acces permanent la apa potabilă.

Instalaţiile din baie şi duş trebuie să fie suficiente pentru că fiecare deţinut să poată şi să aibă obligaţia să le utilizeze la o temperatură adaptată climatului de cel puţin odată în săptămână, condiţiile unui climat temperat.

Deţinutul trebuie să dispună de un pat individual şi de lingerie de pat individuală suficientă, bine întreţinută, schimbată astfel ca să îi asigure curăţenia.

Fiecărui deţinut ar trebui să i se ofere un minim de o oră în aer liber pentru a exersa în fiecare zi, se recomandă ca deţinuţii să se afle cât mai mult timp în afară celulelor. Se recomandă, ca deţinuţii trebuie să se afle cât mai mult timp în afară celulelor, fiind antrenaţi în diverse activităţi (munca, vocaţie, educaţie, sport şi recreere).

Relevă că pentru perioadele vizate supra, condamnatul Munteanu Petru s-a deţinut în condiţii bune fapt prin care au fost respectate standardele CPT privind condiţiile de trai a deţinuţilor şi nu a fost supus la alte elemente care ar putea fi considerate circumstanţe agravante ale unor condiţii de detenţie precare.

Susţine că deţinutul Munteanu Petru a beneficiat de dreptul la plimbări zilnice nelimitate, deplasarea liberă pe teritoriul penitenciarului de la deșteptare şi până la stingere (06.00-22.00), dispune de acces nemijlocit la terenurile sportive şi sala de forţă, la biblioteca, la biserica, la Şcoala profesională, la atelierele de muncă, la grădina penitenciarului, la zonele de odihnă etc.

Cu referire starea sanitară a încăperilor de detenţie, menționează că în art.242[1] pct. 5) şi 12) din Codul de executare sunt indicare expres obligaţiunile deţinuţilor şi anume: respectarea regulilor sanitaro-igienice, regulilor de igienă individuală şi colectivă în camera de deţinere, respectarea indicaţiilor medicului, precum, menţinerea curăţeniei în încăperile de detenţie şi de serviciu, la locul de muncă, aranjarea patului conform modelului stabilit după deşteptare şi efectuarea curăţeniei în camera de detenţie.

Mai mult decât atât, potrivit prevederilor art. 234 alin. (3) din Codul de executare, condamnatul este obligat să execute munci neremunerate. Muncile neremunerate sunt lucrările de îngrijire şi amenajare a penitenciarului şi a teritoriului, de îmbunătăţire a condiţiilor de trai şi medico-sanitare de deţinere.

Prin urmare, efectuarea, menţinerea şi respectarea curăţeniei în încăperile de detenţie este o obligaţie imperativă a deţinutului care se deţine în această încăpere.

În acest context: Articolul 3 CEDO prevede: *„Nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante”.*

Curtea a considerat tratamentul ca fiind „inuman”, deoarece inter alia acesta a fost premeditat, a fost aplicat ore în şir şi a cauzat fie leziuni corporale, fie suferinţe fizice şi psihice intense. Curtea a considerat un tratament ca fiind „degradant”, deoarece el a cauzat victimelor sentimente de frică, îngrijorare şi inferioritate capabile să le umilească şi să le înjosească.

Pentru a determina dacă o anumită formă de tratament este „degradantă” în sensul articolului 3, Curtea va lua în calcul dacă scopul acestui tratament a fost de a umili şi înjosi persoana şi dacă, în ceea ce priveşte consecinţele, acest tratament a afectat negativ personalitatea ei, într-un mod incompatibil cu articolul 3 (cauza Dougoz c. Greciei).

Analizând aceste aspecte, observă că situaţia condamnatului nu cade sub incidenţa acestor calificative. Ori din conţinutul cererii sale nu regăseşte elementele expuse de Curte, ce ar demonstra unele planificări, acţiuni ori intervenţii premeditate din partea administraţiei având intenţie directă şi urmărind scopul victimizării personalităţii condamnatului prin diverse metode de constrângere fizică ori psihică, precum şi supunerea acestuia la diverse acţiuni de tortură.

Totodată reamintește că, în raportul Ombudsmanului din aprilie 2021 ce vizează activitatea de monitorizare pentru anul 2020 este specificat *„în perioada de monitorizare, investiţiile capitale iniţiate în 2019 în cadrul Penitenciarului nr.3*

Leova si nr. 9 Pruncul au continuat. Astfel, la Penitenciarul nr.3 Leova al II-lea bloc de detenţie a fost renovat din sector de tip barac în sector locativ cu 4-6 locuri de tip celulă. Celulele au fost dotate cu spaţii separate tehnico-sanitare totalmente separate de încăperile de trai, sistem de ventilare natural şi forţat, mobilier, lenjerie și inventar nou. Amintim că în 2019, în urma vizitei preventive realizate la instituţia penitenciară nr.3-Leova, Avocatul Poporului a dispus îmbunătățirea imediată a situației din blocul locativ de tip baracă, sistarea activității wc-ului public, renovarea izolatorului disciplinar, etc. Toate recomandările Ombudsmanului au fost realizate de instituţia penitenciară nr.3 conform angajamentelor asumate 243".

În final conchide că deținutului i-au fost acordate condițiile necesare la executarea pedepsei, iar instanța de judecată, în procesul cercetării şi evaluării condițiilor de detenție, urmează să ţină cont de efectele cumulative sub aspect general aşa cum recomandă CEDO.

Își întemeiază recursul pe prevederile art. 472, 437 alin. (4), 438, 445 alin. (1), art. 473^2 alin. (3) şi art. 473^4 alin. (9) din Codul de procedură penală.

Cauza a parvenit pentru examinare la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat la 12 mai 2025. (f.d.56)

Judecarea recursului a avut loc fără participarea părţilor, cu respectarea rigorilor art. 447 din Codul de procedură penală, cu înştiinţarea părţilor şi explicarea dreptului de a depune referinţă.

În temeiul art. 447 alin. (2) din Codul de procedură penală, la 14 mai 2025 în adresa părților a fost expediată copia cererii de recurs şi solicitată prezentarea referinței. (f.d.59)

Completul de judecată reține că până la data examinării recursului nu au parvenit referințe în instanța de recurs.

Verificând argumentele invocate în recursul înaintat în raport cu materialele cauzei prezentate instanței, Completul de judecată ajunge la concluzia că recursul înaintat de către Penitenciarul nr. 3 Leova urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea încheierii contestate din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.437 alin.(1) pct.4) din Codul de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs alte hotărâri penale pentru care legea prevede această cale de atac*.

Potrivit prevederilor art.448 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs*.

Conform prevederilor art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) din Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanța respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Conform prevederilor art.473[4] alin.(9) din Codul de procedură penală, - *încheierea adoptată în condițiile prezentului articol este executorie imediat, însă poate fi atacată cu recurs la curtea de apel de către părţi, în termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul instanţei de fond. În cazul încasării mijloacelor băneşti, încheierea instanţei de judecată se execută în condițiile prevăzute de Codul de executare*.

La caz, primordial, Completul de judecată constată că, instanța de fond a pronunțat o hotărâre ***legală*** și ***întemeiată***, bazată pe analiza multiaspectuală a tuturor materialelor cauzei în conformitate cu cerințele legislației în vigoare.

Circumstanțele care condiționează respingerea cererii de recurs înaintate de către Penitenciarul nr. 3 Leova, privind condițiile de detenție care afectează grav drepturile condamnatului și menținerea încheierii judecătoriei Cimișlia din 21 martie 2025 au fost stabilite pe cauză și constau în următoarele.

Astfel, potrivit materialelor cauzei Completul atestă că, prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul central din 26 ianuarie 2018, Munteanu Petru a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.201[1] alin.(3) din Codul penal și cu aplicarea art.364[1] alin.(8) din Codul de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Iar în baza art. 90 din Codul penal, executarea pedepsei lui Munteanu Petru a fost suspendată pe termen de probă de 3 ani.

Prin Decizia colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 mai 2018, s-a casat parțial sentința Judecătoriei Hîncești, sediul central din 26 ianuarie 2018, în partea penală la aplicarea pedepsei și s-a pronunțat o nouă hotărâre, s-a aplicat lui Munteanu Petru ținând cont de art.364[1] din Codul de procedură penală, art.201[1] alin. (3) lit.a) din Codul penal o pedeapsă de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Termenul de ispășire a pedepsei lui

Munteanu Petru a-l socoti de la data reținerii lui, cu includerea în acest termen a duratei ținerii sub arest a acestuia de pe data de 09.09.2017 până pe 26.01.2018. În rest, sentința Judecătoriei Hîncești, sediul central din 26.01.2018, s-a menținut.

Astfel, instanța de fond examinând în totalmente cerințele condamnatului indicate în cererea depusă, a admis plângerea înaintată, iar condamnatul nu a atacat încheierea.

Discutând, argumentele recursului declarat de către administrația Penitenciarului nr. 3 Leova, Completul de judecată le consideră ***neîntemeiate***, pe cât instanța de fond admițând plângerea condamnatului, ***corect*** a stabilit deținerea acestuia în condiții contrar Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, motiv din care va respinge ca neîntemeiate argumentele recurentului privind faptul că „*pentru perioadele vizate supra, condamnatul Munteanu Petru s-a deținut în condiții bune fapt prin care au fost respectate standardele CPT privind condițiile de trai a deținuților și nu a fost supus la alte elemente care ar putea fi considerate circumstanțe agravante ale unor condiții de detenție precare.*"

Or, Completul menționează că potrivit art. 225 alin. (4) din Codul de executare *norma de spaţiu locativ stabilit pentru un condamnat nu poate fi mai mică de 4 m^2.*

Deşi, recurentul face referire la Hotărîrea Mursic vs Croaţia din 20.10.2016, pct. 76-78, prin care Înalta Curte a stabilit că *deţinerea condamnatului în celulă ce nu oferă minimul spaţiului locativ de 4 m^2, nu poate fi calificată ca o încălcare a prevederilor art. 3 CEDO, or condamnatul a beneficiat de libertate de deplasare în interiorul penitenciarului, şi altor condiţii normale de detenţie*, instanţa de recurs remarcă că la speţă minimul spațiului locativ pentru un condamnat de 4 m^2, este prevăzut expres de norma legală a Codului de executare, și această normă nu poate fi încălcată prin invocarea existenţei unei constatări a CtEDO, pe litigii asemănătoare, unde Înalta Curte a dat doar o apreciere expres speţei examinate și la cauza dată, și nu a menţionat-o ca o normă obligatorie pentru statele membre.

Totodată deşi recurentul face referire la Raportul Ombudsmanului din aprilie 2021, totuși Completul de judecată remarcă că potrivit Raportului Ombudsmanului privind vizita preventivă/de monitorizare efectuată la Penitenciarul nr. 3-Leova la 12 august 2022, membrii Consiliului pentru Prevenirea Torturii deşi au stabilit o îmbunătăţire a condiţiilor de detenţie, totuşi în instituţia penitenciară persistă

suprapopularea celulelor, ceea ce prezintă un risc mare pentru tratamente inumane sau degradante.

E de menționat și faptul că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat în nenumărate rânduri în practica sa, inclusiv instituită în cauzele contra Moldovei că, articolul 3 al Convenției consfințește una din cele mai fundamentale valori ale unei societăți democratice. Acesta interzice, în termeni absoluți, tortura și tratamentele sau pedepsele inumane ori degradante, indiferent de circumstanțe și de comportamentul victimei *(cauza Mozer c.Moldovei şi Rusiei, 23 februarie 2016 & 117; cauza Rotaru c. Moldovei, 15 februarie 2011, & 30; cauza Ciorap c. Moldovei, 19 iunie 2007, & 62)*.

Completul menționează că recurentul în mare parte făcând analiză a jurisprudenței CEDO, descrie condițiile de detenție a condamnaților în Instituția Penitenciară nr.3 Leova ca fiind adecvate.

Completul instanței de recurs cu referire la cele invocate de către recurent, menționează următoarele.

Nu se pune la îndoială faptul că Administrația Instituției Penitenciară nr.3 Leova a depus și continuă să depună eforturi pentru ca condițiile de detenție în această instituție Penitenciară să fie adecvate, astfel încât să fie epuizate depunerea plângerilor de către condamnați. Totodată, Completul constată că dificultățile cu care s-a confruntat condamnatul pe parcursul detenției sale în penitenciar au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției și au atins pragul severității contrar articolului nr.3 din Convenția, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarele vizate. Este necesar de menționat că, deși conform art. 242^1 pct. 5) și 12) din Codul de executare în obligațiunile deținuților se include respectarea regulilor sanitaro-igienice, regulilor de igienă individuală și colectivă în camera de deținere, respectarea indicațiilor medicului, precum, menținerea curățeniei în încăperile de detenție și de serviciu, la locul de muncă, aranjarea patului conform modelului stabilit după deșteptare și efectuarea curățeniei în camera de detenție, Penitenciarul nr.3 Leova rămâne responsabil de starea sanitaro-igienică a instituției.

În atare circumstanțe, Completul de judecată reține, că instanța de fond a pronunțat o încheiere întemeiată şi motivată, iar în situația în care instanța şi-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel/recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele

jurisdicției de primă instanță (Hotărârea CtEDO, cauza *Garcia Ruis versus Spania*).

Drept urmare, alegațiile recurentului în mare parte pentru temeiurile supra expuse, de către instanța de recurs nu pot fi reținute.

De asemenea, Completul apreciază critic argumentul precum că „*În final conchidem că, deținutului i-au fost acordate condițiile necesare la executarea pedepsei, iar instanța de judecată, în procesul cercetării și evaluării condițiilor de detenție, urmează să țină cont de efectele cumulative sub aspect general așa cum recomandă CEDO*”.

Totodată, Completul constată că instanța de fond corect a indicat perioada în care Munteanu Petru a fost deținut în Penitenciarul nr. 13 Chișinău în condiții inumane, și anume în perioada 14.03.2024 – 25.03.2024; în Penitenciarul nr. 3 Leova, în perioada 25.03.2024 - 11.12.2024 (data prezentării raportului nr. 2/2728 din 11.12.2024), inclusiv până la moment, având calitatea de condamnat, motiv din care calcul 373 de zile este unul corect.

În acest sens, Completul menționează că la materialele cauzei este anexat Raportul Penitenciarului nr. 3 Leova nr.2/2728 din 11.12.2024, în care este indicat că condamnatul Munteanu Petru s-a deținut în Penitenciarul nr.13 Chișinău în perioada 14.03.2024-15.03.2024 în celula nr.17 cu o suprafață de 31,6 m^2, în perioada 15.03.2024-18.03.2024 în celula nr.105 cu o suprafață de 31,2 m^2, în perioada 18.03.2024-25.03.2024 în celula nr.S13 cu o suprafață de 26,5 m^2.

Suplimentar, Completul reține că condamnatul Munteanu Petru s-a mai deținut în Penitenciarul nr. 3 Leova în sectorul nr.4, celula nr.102 cu o suprafață de 17,5 m^2, nr. de condamnați fiind 4, celula nr.130 din sectorul nr.4 cu o suprafață de 16,4 m^2, nr. de condamnați fiind 4, doar fiind indicată suprafața totală calculată, fără excluderea anexelor sanitare și a mobilierului, ceea ce evident este sub minimul acceptabil. (f.d.18-25)

Totodată, Completul constată că deși instituția penitenciară a indicat un șir de argumente privind condițiile de detenție potrivit standardelor stabilite, totuși în susținerea argumentelor date nu a prezentat suficiente probe și nu a combătut alegațiile condamnatului privind condițiile precare de detenție.

Or, Completul de judecată consideră că instanța de fond corect a conchis că *„dificultățile cu care s-a confruntat condamnatul pe parcursul detenției sale în Penitenciarul nr.3, au depășit nivelul de suferință inerent detenției și au atins*

pragul de severitate contrar articolului 3 din Convenție, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarul vizat”.

Subsecvent, Completul de judecată constată că totuși în Penitenciare persistă *supraaglomerarea*, fapt ce constituie o circumstanță de încălcare a drepturilor condamnatului, care de fapt și au fost deplânse prin plângerea înaintată instanței de fond.

Mai mult ca atât, prin recursul înaintat, recurentul nu a argumentat despre calitatea serviciilor medicale prestate condamnaților, calitatea hranei, dacă au fost respectate normele sanitaro-igienice etc., ci doar a invocat niște argumente generale în sensul dat.

Respectiv, Completul de judecată concluzionează că instanța de fond corect a stabilit perioada deținerii condamnatului Munteanu Petru în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și a aplicat mecanismul compensatoriu prevăzut la art. 473^4 alin. (4) din Codul de procedură penală.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Completul constată o motivare amplă și temeinică a încheierii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Prin urmare, motivele invocate de către administrația Penitenciarului nr. 3 Leova în recursul înaintat nu sunt temeinice ne încadrându-se la prevederile art. 444 din Codul de procedură penală, nu au acoperire probatorie și nu sunt argumentate din punct de vedere legal.

În aceste circumstanțe, reținându-se faptul că recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art. 444 din Codul de procedură penală pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, şi având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Completul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către administrația Penitenciarului nr. 3 Leova şi a menține încheierea contestată.

În baza celor expuse și conducându-se de prevederile art. art. 447-448, 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală al RM, Completul de judecată

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de către Penitenciarul nr. 3 Leova.

Se menține încheierea judecătoriei Cimișlia din data de 21 martie 2025, adoptată pe cauza la cererea condamnatului Munteanu Petru împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului afectează drepturile condamnatului garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecător: Judecător:

Mironov Andrei Colev Grigori Hudoba Valeri